

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Karol Ratajczak /spr./,

Sędziowie: SA Piotr Górecki, SA Jacek Nowicki

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Parafii (...) w L.

przeciwko (...) Związkowi (...) w W. Okręgowemu Zarządowi w P., M. S.

o ustalenie i nakazanie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 6 maja 2013 r., sygn. akt XIII C 943/12

postanawia:

I. sprostować niedokładność zawartą w komparycji zaskarżonego postanowienia przez określenie przedmiotu postępowania jako sprawy o „ustalenie i nakazanie”;

II. uchylić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 w części odrzucającej pozew co do żądania nakazania złożenia pozwanym planu nieruchomości zajmowanej przez Rodzinne (...) im. K. (...) w L. z naniesionym podziałem na działki oraz części wspólne wraz z ich oznaczeniem i podaniem powierzchni poszczególnych działek oraz w punkcie 3.

P. Górecki K. Ratajczak J. Nowicki

UZASADNIENIE

Powód Parafia (...) w L. wniósł o ustalenie istnienia prawa powoda do uzyskania od pozwanych – (...) Związku (...) ((...)) w W. oraz M. P. Rodzinnych (...) (...) im. K. Ś. w L., informacji określających osoby zajmujące poszczególne ogródki działkowe w (...) im. K. Ś. w L. i nakazanie pozwanym złożenia planu nieruchomości zajmowanej przez (...) im. K. Ś. w L. z naniesionym podziałem na działki oraz części wspólne wraz z ich oznaczeniem i podaniem powierzchni oraz wykazu działkowców użytkujących przedmiotowe działki z podaniem imion i nazwisk oraz adresów zamieszkania oraz numerów działek, które zajmują. Powód wniósł także o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany – (...) Związek (...) z siedzibą w W. Okręgowy Zarząd w P. wniósł o odrzucenie pozwu w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, ewentualnie o oddalenie powództwa.

Pozwany M. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił pozew (pkt.1), w pkt. 2 kosztami procesu obciążył powoda i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 360 zł (kkt.3) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i wyprowadzone z tych ustaleń wnioski prawne.

Parafia (...) w L. jest właścicielem nieruchomości położonej w L. przy ul. (...). Wskazana nieruchomość stała się własnością Parafii (...) w P. na mocy ugody z dnia 19 października 2000 r. zawartej z Gminą L., przed Komisją Regulacyjną w sprawie o sygn. akt W.KR- (...) i W.KR- (...). Następnie w wyniku zmian organizacyjnych wewnątrz Parafii (...), przedmiotowa nieruchomość przeniesiona została na rzecz Parafii (...) w L., która to ujawniona jest jako właściciel w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Lesznie Wydział VI Ksiąg Wieczystych pod nr (...).

Na nieruchomości znajdują się (...) im. K. Ś., które działają na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogródkach działkowych.

Pismem z dnia 30 czerwca 2009 r. powód wystąpił do (...) o przekazanie listy działkowców wraz z przypisaniem ich do poszczególnych działek celem zawarcia z nimi umów dzierżawy. (...) Związek (...) odmówił udostępnienia żądanych informacji i wskazał, że jedynym możliwym prawnym rozwiązaniem sytuacji jest likwidacja ogródków działkowych. Powód zwrócił się o przedstawienie propozycji likwidacji (...) w L. oraz ponowił wnioski o udostępnienie danych osobowych działkowców. Powód ponownie zwrócił się o przedstawienie propozycji likwidacji wraz z określeniem odszkodowania.

Pismem z dnia 22 lutego 2011 r. powód zwrócił się do pozwanego M. P. (...) im. K. Ś. w L., z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych działkowców wraz z przypisaniem ich do poszczególnych działek. W odpowiedzi M. S. pismem z dnia 14 marca 2011 r. poinformował, iż nie jest uprawniony do udzielania informacji, o które wnosił powód i wskazał, iż z żądaniem takim winien wystąpić do (...) Związku (...) w P..

Powód pismem z dnia 25 marca 2011 r. zwrócił się do (...) o udzielenie informacji, o które już wcześniej wnosił. Na powyższe (...) pismem z dnia 6 kwietnia 2011 r. odmówił udzielenia żądanych informacji, powołując się na ustawę o ochronie danych osobowych. W związku z tym powód w dniu 6 maja 2011 r. wystosował do (...) przesądowe wezwanie.

Sąd Okręgowy stwierdził, że powód oparł swoje roszczenie o treść art. 140 k.c. i art. 222 § 1 i 2 k.c., domagając się ochrony prawa własności poprzez zobowiązanie pozwanych do przekazania powodowi informacji dotyczących nieruchomości stanowiącej jego własność, jak również informacji odnoszących się do osób sprawujących faktyczne władztwo nad poszczególnymi częściami tej nieruchomości. Informacje te są powodowi niezbędne do korzystania z uprawnień przysługujących właścicielowi wynikających z art. 140 k.c. i 222 § 1 i 2 k.c. Powód podnosił, iż będąc właścicielem przedmiotowej nieruchomości ma prawo wiedzieć, kto przebywa na tej nieruchomości oraz decydować jaki użytek z tej nieruchomości czyni. Jednocześnie powód wskazywał, iż w ustawodawstwie brak jest wyraźnego przepisu, który kształtowałby prawo właściciela do uzyskania informacji na temat nieruchomości.

Pozwany związek działkowców podniósł zarzut niedopuszczalności drogi sądowej, twierdząc, iż sprawa w zakresie dotyczącym ustalenia prawa powoda do uzyskania danych osobowych użytkowników działek, jak również ich udostępnienie jest sprawą administracyjną.

Sąd Okręgowy stwierdził, że ustalenie istnienia prawa powódki do uzyskania od pozwanych informacji określających osoby zajmujące poszczególne ogródki działkowe w (...) w L. i nakazanie pozwanym złożenia planu nieruchomości zajmowanej przez przedmiotowe ogródki działkowe z naniesionym podziałem na działki oraz części wspólne wraz z ich oznaczeniem i podaniem powierzchni oraz wykazu działkowców użytkujących przedmiotowe działki z podaniem imion i nazwisk oraz adresów zamieszkania oraz numerów działek, które zajmują, nie stanowi sprawy ze stosunku z zakresu prawa cywilnego i jako taka powinna być rozpoznawana w postępowaniu administracyjnym przed właściwym

organem. W niniejszej sprawie organem tym byłby Główny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, który podlega kontroli sprawowanej przez sądy administracyjne. Powyższe podyktowane jest tym, iż powód dochodził ustalenia prawa do uzyskania dostępu do danych osobowych.

Z kolei stosunki wynikające z ochrony danych osobowych i dopuszczalności ich przetwarzania zostały poddane przez ustawodawcę kontroli Generalnemu Inspektorowi Danych Osobowych – art. 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926 – tekst jednolity).

W ocenie Sądu I instancji już chociażby z tych względów należałoby uznać, iż właściwym trybem dla dochodzonego przez powoda roszczenia jest droga administracyjna a nie cywilna.

Sąd I instancji stwierdził, że powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność podjęcia próby uzyskania danych dotyczących planu przedmiotowej nieruchomości z naniesionym podziałem na działki oraz części wspólne wraz z ich oznaczeniem i podaniem powierzchni. Jak stwierdził Sąd informacje te powód, jako właściciel nieruchomości, jest w stanie, uzyskać po złożeniu stosownego wniosku w Starostwie Powiatowym w L. Wydziale (...), K. i (...). Jednocześnie Sąd I instancji podkreślił iż postępowanie w tym zakresie należy do postępowań administracyjnych.

Tym samym droga postępowania cywilnego w sprawie o ustalenie istnienia prawa powoda do uzyskania od pozwanych informacji określających osoby zajmujące poszczególne ogródki działkowe w (...) im. K. Ś. w L. i nakazanie pozwanym złożenia planu nieruchomości zajmowanej przez Rodzinne (...) im. K. (...) w L. z naniesionym podziałem na działki oraz części wspólne wraz z ich oznaczeniem i podaniem powierzchni oraz wykazu działkowców użytkujących przedmiotowe działki z podaniem imion i nazwisk oraz adresów zamieszkania oraz numerów działek, które zajmują, jest niedopuszczalna i winna być rozpoznawana w trybie administracyjnym.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód zaskarżając postanowienie Sądu Okręgowego w części odrzucającej pozew w zakresie nakazania złożenia pozwanym planu nieruchomości zajmowanej przez Rodzinne (...) im. K. (...) w L. z naniesionym podziałem na działki oraz części wspólne wraz z ich oznaczeniem i podaniem powierzchni poszczególnych działek i w części orzekającej o kosztach zastępstwa procesowego wnosząc o jego uchylenie w zaskarżonej części, a także zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Pozwany (...) Związek (...) w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Zażalenie uznać należało za uzasadnione.

Zgodzić się bowiem należy ze skarżącym, iż zasadne było odrzucenie pozwu jedynie w części, w której domagał się on ustalenia prawa do uzyskania informacji danych osób zajmujących poszczególne ogródki działkowe.

Powód w pozwie oprócz ustalenia prawa do uzyskania informacji co do danych osobowych domagał się także nakazania złożenia pozwanym planu nieruchomości zajmowanej przez Rodzinne (...) im. K. (...) w L. z naniesionym podziałem na działki oraz części wspólne wraz z ich oznaczeniem i podaniem powierzchni poszczególnych działek.

Tego rodzaju sprawa nie należy do trybu postępowania administracyjnego, dotyczy bowiem żądania przez powoda wykonania przez pozwanych określonej czynności.

Co do zasady w tej części żądanie zgłoszone przez powoda zakwalifikować należy jako sprawę cywilną, a sam powód w piśmie procesowym z dnia 4 lutego 2013 roku jako podstawę prawną powołał przepisy art. 140 k.c. w zw. z art. 222 § 2 k.c.

Rzecz Sądu Okręgowego będzie zatem rozstrzygnięcie, czy powołane powyżej, bądź inne przepisy prawa materialnego, w świetle jak się wydaje niespornego stanu faktycznego, uzasadniają żądanie, które pozostało do rozpoznania.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzeczono jak w punkcie II.

W punkcie I na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. sprostowano niedokładność zawartą w komparycji zaskarżonego postanowienia, zgodnie z żądaniem pozwu określając przedmiot postępowania jako sprawę o ustalenie i nakazanie.

P. Górecki K. Ratajczak J. Nowicki